

**Protokół z posiedzenia komisji do przeprowadzenia postępowania
habilitacyjnego dr. Pawła Jakubczyka.**

W dniu 21 maja 2014 roku o godz. 9:15 odbyło się spotkanie komisji do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Pawła Jakubczyka w składzie:

1. przewodniczący komisji – prof. Marek Żukowski – Uniwersytet Gdański,
2. sekretarz komisji – prof. Witold Bardyszewski – Uniwersytet Warszawski,
3. recenzent – prof. Józef Sznajd – Instytut Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN we Wrocławiu,
4. recenzent – prof. Józef Spałek – Uniwersytet Jagielloński
5. członek komisji – dr hab. Ireneusz Weymann – Uniwersytet im Adama Mickiewicza
6. członek komisji – prof. Marek Trippenbach – Uniwersytet Warszawski,

Jeden z recenzentów, prof. Krzysztof Byczuk – Uniwersytet Warszawski, nie mógł być obecny z powodów usprawiedliwionych. Pozostawił do wiadomości sekretarza komisji swój głos w sprawie dalszego etapu postępowania. Spotkanie odbyło się w trybie wideokonferencji.

Przewodniczący komisji prof. dr hab. Marek Żukowski przywitał zebranych, potwierdził obecność członków komisji, a następnie podziękował recenzentom za wnikliwe recenzje. Przypomniał, że posiedzenie powinno zakończyć się odpowiednim wnioskiem do kierownika jednostki w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego doktorowi Pawłowi Jakubczykowi. Sekretarz komisji prof. dr hab. Witold Bardyszewski dodał, że habilitant nie skorzystał z przysługującego mu prawa wnioskowania o tajne głosowanie (Ustawa o stopniach..., Art. 18a pkt 9), a zatem odpowiednia uchwała zostanie przegłosowana w trybie jawnym.

Ponieważ wcześniej sekretarz komisji przesłał wszystkim członkom komisji recenzje

z prośbą o dokładne zapoznanie się z nimi, prof. Marek Żukowski poprosił recenzentów o przedstawienie głównych tez recenzji w zakresie, który uznają za stosowny. Recenzje są dostępne na stronie internetowej Wydziału Fizyki UW, więc komisja uznała, że nie zachodzi potrzeba dołączając ich treści do niniejszego protokołu. Po oświadczeniu, że wszyscy członkowie komisji zapoznali się z recenzjami, a w szczególności z recenzją nieobecnego prof. K. Byczuka nastąpiła dyskusja z udziałem wszystkich obecnych członków komisji.

Dyskusja

Jako pierwszy głos zabrał prof. J. Spałek poproszony przez przewodniczącego o wyjaśnienie, czy sugerowane w jego recenzji zaproszenie habilitanta do wygłoszenia seminarium związanego z tematyką habilitacji doszło do skutku. Okazało się, że z uwagi na krótki czas, taka wizyta nie miała miejsca i wyraził opinię, że praktyka wygłaszania seminarium w obecności recenzentów byłaby pomocna w postępowaniach habilitacyjnych. Następnie przedstawił swoją opinię zawartą w recenzji. Bardzo wysoko ocenił rozprawę habilitacyjną dr. P. Jakubczyka stwierdzając, że obejmuje ona 10 publikacji w bardzo prestiżowych pismach (jedna praca w Physical Review Letters i dziewięć w Physical Review), a poziom tych publikacji uzasadnia w pełni nadanie kandydatowi stopnia doktora habilitowanego. W związku tym nie wdając się w szczegółową ocenę poszczególnych prac zwrócił uwagę na dwa aspekty poruszone w habilitacji: związki dyskutowanej przez habilitanta niestabilności Pomeranchuka z nadprzewodnictwem wysokotemperaturowym oraz na brak odniesienia w pracy nr 1, w której zastosowano potężny aparat formalny, do realnej sytuacji fizycznej w nadprzewodnikach wysokotemperaturowych. Wyraził przy tym opinię, że pewne rozbieżności pomiędzy wynikami uzyskanymi przez habilitanta oraz wynikami uzyskanymi w grupie prof. J. Spałka najlepiej byłoby wyjaśnić w bezpośredniej dyskusji.

Prof. Marek Żukowski poprosił prof. J. Spałka o ocenę samodzielności habilitanta oraz jego osiągnięć poza dorobkiem włączonym do rozprawy, bowiem te elementy nie były omówione w recenzji. Według prof. J. Spałka, oświadczenia współautorów nie pozostawiają wątpliwości, że wkład habilitanta w prace objęte rozprawą był decydujący. Pozytywnie też ocenił jego umiejętności organizacyjne, akcentując uzyskanie grantów (w tym stypendium Start oraz granty krajowe i zagraniczne) oraz działalność dydaktyczną. Zwrócił uwagę, że wykład z Fizyki Statystycznej prowadzony przez dr. P. Jakubczyka wymaga od prowadzącego wielu umiejętności. Prof. M. Żukowski podsumował wypowiedź prof. J. Spałka jako pozytywną.,

Następnie Prof. J. Sznajd występujący w roli recenzenta wyraził opinię, że habilitacja jest dobra, ale nie wyróżniająca się. Najważniejszym elementem rozprawy jest według niego stosowana w niej metoda teoretyczna, którą prof. J. Sznajd określił jako „spektakularną”. Z drugiej strony jest to podejście fenomenologiczne, od którego nie można oczekiwać zbyt wielu interesujących wyników ponad ustalenie rodzaju przemiany fazowej oraz oszacowania wykładników krytycznych. Prof. J. Sznajd zwrócił też uwagę, że tematyka habilitacji dotycząca kwantowego punktu krytycznego, acz sama w sobie atrakcyjna, jest bardzo odległa od badań eksperymentalnych. W podsumowaniu swojej wypowiedzi stwierdził, że aczkolwiek osiągnięcia habilitanta, na pierwszy rzut oka są imponujące, to tematyka uprawianych przez niego badań w znacznej mierze pochodzi od znanych i doświadczonych fizyków, M. Napiórkowskiego i W. Metznera.

Po wypowiedziach dwóch obecnych recenzentów zabrali głos pozostali członkowie komisji.

Prof. Ireneusz Weymann na wstępie swojej wypowiedzi zaznaczył, że nie jest ekspertem w dziedzinie, której dotyczy rozprawa, ale fakt, że została ona opublikowana w postaci 10 artykułów w znaczących czasopismach świadczy o tym, że jest ona na dobrym poziomie. Dorobek habilitanta poza rozprawą oraz osiągnięcia organizacyjne i dydaktyczne określił jako „typowe”. Wymienił przy tym różne wyróżnienia, które uzyskał habilitant, w tym stypendium MNiSW oraz granty, którymi kieruje bądź uczestniczy. W jego ocenie habilitacja spełnia wszelkie wymagania stawiane na tym etapie postępowania. Zwrócił uwagę na stosunkowo niską cytowalność prac habilitanta, zważywszy, że tematyka kwantowych przemian fazowych jest ostatnio bardzo „gorąca”.

Prof. J. Spalek skomentował tę wypowiedź stwierdzając, że liczba cytowań nie jest oszałamiająca, ale też nie jest żenująco niska na tym etapie kariery naukowej.

Prof. W. Bardyszewski odniósł się do uwag na temat samodzielności i cytowań habilitanta. Stwierdził, że obserwuje rozwój naukowy habilitanta od czasów studenckich i nie ma wątpliwości co do jego samodzielności w stawianiu i rozwiązywaniu problemów naukowych. Nie ma też wątpliwości co do wysokich kompetencji kandydata w dziedzinie, której dotyczy habilitacja. Zgodził się z opinią przedmówców, że niski poziom cytowań może być wynikiem braku odniesienia jego wyników do eksperymentu, a szerzej, braku współpracy z eksperymentatorami. Wyraził też nadzieję, że habilitant wkrótce podejmie z większą ochotą opiekę nad pracami licencjackimi, magisterskimi i doktorskimi, jak przystało na samodzielnego pracownika naukowego. W jego ocenie habilitacja jest na przyzwoitym poziomie.

Prof. Marek Trippenbach powiedział, że dr. P. Jakubczyk jest znakomitym wykładowcą, co zresztą ma swoje odzwierciedlenie w dużej liczbie wyróżnień dydaktycznych. Nawiązał do wyrażonej w recenzji prof. K. Byczuka krytyce niskiej aktywności w prowadzeniu prac dyplomowych, ale wyjaśnił też, że mimo rosnącej liczby studentów Wydziału Fizyki, bardzo mało jest odpowiednich kandydatów do studiowania fizyki teoretycznej. Jednak ogólna ocena habilitacji jest według niego pozytywna, choć z pewnością nie wyróżniająca. Jako argument podał wyraźną linię badawczą reprezentowaną przez habilitanta oraz potencjał zbudowania grupy badawczej skoncentrowanej wokół tej tematyki.

Przed zakończeniem dyskusji, prof. J. Sznajd uściślił swoją wypowiedź na temat samodzielności kandydata oraz ewentualnego wyróżnienia habilitacji. Stwierdził, że działalność naukowa habilitanta wspiera się na bardzo wyrafinowanej metodzie badawczej wprowadzonej przez poprzedników, a samodzielny wkład habilitanta polegał na wprowadzeniu pewnego przybliżenia. W tym znaczeniu trudno jest mówić o oryginalnym kierunku badawczym uprawianej przez kandydata. Nie mniej jednak ocenia, że wkład habilitanta jest na tyle duży, że rozprawa spełnia wszelkie kryteria stawiane w postępowaniu habilitacyjnym.

Przewodniczący komisji stwierdził, że kandydat spełnia wszystkie kryteria niezbędne do nadania stopnia doktora habilitowanego, opinie zawarte w recenzjach wyraźnie to potwierdzają. Wszyscy członkowie komisji zgodzili się z tą opinią. Po zakończeniu dyskusji odbyło się głosowanie

Głosowanie

Przewodniczący komisji prof. dr hab. Marek Żukowski zaproponował przegłosowanie uchwały wyrażającej pozytywną opinię komisji w sprawie nadania dr. Pawłowi Jakubczykowi stopnia doktora habilitowanego. Treść uchwały stanowi załącznik do niniejszego protokołu. W wyniku głosowania jawnego uchwałę przyjęto jednogłośnie:

<i>Liczba głosów oddanych:</i>	7
<i>Liczba głosów za przyjęciem uchwały:</i>	7
<i>Liczba głosów przeciwko przyjęciu uchwały:</i>	0
<i>Liczba głosów wstrzymujących się:</i>	0

(uwzględniono głos oddany przez nieobecnego prof. K. Byczuka)

Osoby głosujące za:

przewodniczący - prof. Marek Żukowski

recenzent - prof. Józef Spalek
recenzent - prof. Józef Sznajd
recenzent - prof. Krzysztof Byczuk (in absentia)
członek komisji - dr hab. Ireneusz Weymann
członek komisji - prof. Marek Trippenbach
sekretarz - prof. Witold Bardyszewski

Zamknięcie zebrania

Prof. Marek Żukowski podziękował zebranych za przybycie i sprawny przebieg spotkania. Na tym zebranie zakończono.

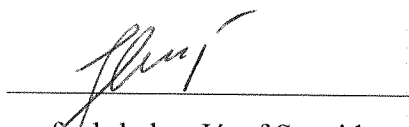
Załącznik:

Uchwała komisji

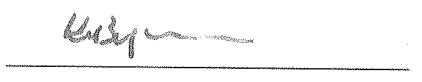
Protokół przygotował prof. dr hab. Witold Bardyszewski w dniu 21 maja 2014 r.

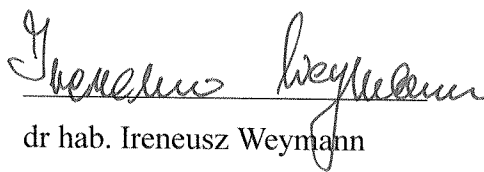

prof. dr hab. Marek Żukowski
(przewodniczący)

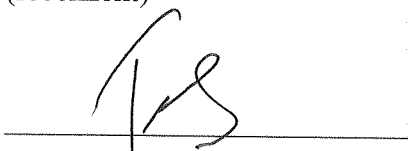

prof. dr hab. Witold Bardyszewski
(sekretarz)

prof. dr hab. Józef Sznajd
(recenzent)

prof. dr hab. Józef Spalek
(recenzent)

prof. dr hab. Krzysztof Byczuk
(recenzent)

dr hab. Ireneusz Weymann
(członek komisji)

prof. Marek Trippenbach
(członek komisji)